

Och hin sjelf alltsammans tar.
 Han har! — han har! —
 Dess mer han har — falallalera,
 Ju mer han spar — falallalera,
 Val pengars vän, men icke far,
 Han var,
 Han var,
 Han var,
 Mer än sitt barn — kan tänka!
 Han älskade sitt guld,
 Ej vård det ville skänka;
 Han var ej barnet huld,
 Att redan ej allt man har glömt!
 Fördömdt! — fördömdt! —
 Och namnet glömt — falallalera;
 Om gummian drömt — falallalera,
 Hvar den spåda lilla han gömt.
 Som glömt,
 Som glömt,
 Som glömt,
 Fast han af kärlek brunnit! . . .
 Som samvete ej har,
 Hvars spåda barn försvunnit,
 Jag sjunger om en far,

4

Och aldrig var han rädd
 Att någon skulle spörja,
 — "hvar är den lillas badd,
 för hvilken du vill sorja?"
 Derpå,
 Derpå,
 Derpå,
 Har mången annan tänkt ända.
 Och svar derpå — falallalera,
 Skall man väl få — falallalera;
 Nå nå! — nå nå! —
 Då en gång till doms du skall stå.
 Hur gallet trodde du
 Att hämd ej fanns på jorden,
 Den kunde glömmas ju
 Bestä i blotta orden.
 Men nej,
 Men nej,
 Men nej,
 Så skedde den här gången ej,
 Du narra dej — falallalera,
 Och pengar ej — falallalera;
 Ack nej! — ack nej!
 Från saken du hjälper dig ej!

5

GS 1654

En ömklig och rörande

VISA

om den grymme och hårdhertade

F. D. KÄLLARMÄSTAREN

MARTIN-AROSIN,

som

slurfvade borrt sitt barn.

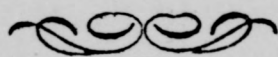

Kostar 2 skillingar banko.

Vid stormarna ut ditt bröst,
 Ger tröst! — ger tröst!
 Ej denna röst — falallalera
 Vid lifvets höst — falallalera
 Vann återklang blott i ditt bröst,
 Din röst,
 Din röst,
 Din röst,
 Att kommendera lifvet.
 Hvar enda svekfullt hopp
 Du tog som godt och gifvet,
 Med pennningar fullt opp
 På jord, som i himmelen!
 Bekänn! — Bekänn!
 Begagna den! — falallalera;
 Tid har du än — falallalera,
 Då är du din egen vän.
 Bekänn!
 Bekänn!
 Bekänn!
 Med den må du ej leka. —
 Men hvad din lott kan bli,
 Om du kan duktigt neka;
 Du tror dig kanske fri,

6

Så ödets nyck en dag
 Gaf örfil åt din lycka,
 O, — hvilket nappatag,
 Att dig från sällhet rycka!
 Ditt mod,
 Ditt mod,
 Ditt mod,
 Nu det hårda profvet bestod.
 Men tålamod — falallalera,
 Var from och god — falallalera;
 Haf mod! haf mod! —
 Och lid lugnt och med tålamod!

Så vacker och så fin
 En visa jag vill sjunga,
 Snart sagdt om stelfva hin,
 För gamla och för unga.
 Hörpå,
 Hörpå,
 Hörpå,
 Att visan ni rätt må förstå.
 Så vill jag spä — falallalera,
 Hur det skall gå — falallalera;
 Far gå! — far gå! —
 Nog sanning och rätt finns ända.

Metodi: Farväl båd' Far och Mor.
 Jag går till Fattighuset, etc.

MARTIN-AROSIN
 F. D. KÄLLARWÄSTAREN
 om den tryckta och hvarjehjertaga
 VISA
 En öm och förtäp

Kostar 2 skillingar pr. par.